

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Hîncu (Castraveț) Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Hîncu (Castraveț) Andrei Nicolae, *născut la 18 mai 1984, originar din r-nul. Hîncești, s. Cărpineni, domiciliat în com. Stăuceni, str. Florilor 5, ap. 30;*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.12.2012 – 27.06.2013;

2. Instanța de apel: 30.07.2013 – 26.09.2013,

3. Instanța de recurs: 27.11.2013 – 12.02.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 27 iunie 2013, Hîncu (Castraveț) A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) CP, la 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, fără aplicarea amenzii, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Chitii A., în privința căruia cauza nu se judecă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, în fapt, a constatat că, Hîncu (Castraveț) A. împreună cu Chitii A., la 07.09.2012, în jurul orelor 19:00, de comun acord, aflându-se în parcul din marginea comunei Stăuceni, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, l-au agresat fizic pe cet. Doni Al., aplicându-i multiple lovituri în regiunea capului și a corpului, după care, l-au deposedat de telefonul mobil de model „Nokia 6233”, de culoare neagră, cu sim. cartela nr. 068292774, la prețul de 1 200 lei, o sacoșă de polietilenă în care avea două parfumuri pentru bărbați, la prețul de 100 lei fiecare, dulciuri și salam, în sumă de 100

lei și bani în sumă de 700 lei, după care i-au ars puloverul de culoare albă cu albastru, la prețul de 300 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Doni Al. o daună materială considerabilă, în sumă totală de 2500 lei. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 4611 din 10.09.2012, lui Doni Al. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Hîncu (Castraveț) A. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) e) și f) CP – jaf, *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu calificativele – de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 402 CPP, a fost atacată cu apeluri de către inculpații Hîncu (Castraveț) A. și Chitii A., precum și de avocatul Dorogan A. în interesele primului inculpat.

3.1. În apelul declarat de inculpatul Chitii A., s-a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 27.06.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea sa, deoarece nu a comis fapta imputată.

În argumentarea celor invocate, inculpatul Chitii A. a menționat că, nu este de acord cu sentința, deoarece instanța de fond greșit a interpretat probele administrate, și anume, de faptul că, Doni Al. a fost maltratată și privat de telefonul mobil, precum și de bani și bunurile menționate. Mai mult, însuși expertiza medico-legală nr. 4611 din 10.09.2012, potrivit căreia, lui Doni Al. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, a fost efectuată cu mult mai târziu decât data comiterii faptei imputate. De asemenea, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, partea vătămată i-a iertat, anterior nu a mai comis astfel de fapte, are la întreținere 3 copii minori, dintre care unul este invalid, el fiind unicul întreținător al familiei sale.

3.2. În apelul declarat de către inculpatul Hîncu (Castraveț) A., s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că, acuzațiile împotriva sa sunt neîntemeiate și se bazează doar pe depozițiile părții vătămate.

3.3. În apelul declarat de avocatul Dorogan A., în interesele inculpatului Hîncu (Castraveț) A., s-a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27.06.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Hîncu (Castraveț) A., să fie achitat.

Apelantul a considerat sentința ilegală și pasibilă casării, deoarece în cadrul audierii părții vătămate și a confruntărilor dintre aceasta și inculpați, s-a stabilit cu

certitudine că, Hîncu (Castraveț) A. nu a sustras și nici nu a primit careva bunuri care-i aparțineau lui Doni Al., iar banii în sumă de 700 lei, au fost însușiți nemijlocit de către inculpatul Chitii A., care i-a cheltuit pe necesitățile personale or, declarațiile inculpatului Chitii A. precum că, banii în sumă de 700 de lei, i-ar fi luat Hîncu (Castraveț) A., trebuiesc interpretate critic, deoarece nu au nici o confirmare probatorie.

La fel, apelantul a menționat că partea vătămată nu a declarat că, în momentul transmiterii banilor Chitii A. se afla împreună cu Hîncu (Castraveț) A., așa cum este indicat în sentință. Cât privește puloverul, căruia i s-a dat foc de către inculpat, trebuie de făcut următoarea constatare și anume că, inculpații i-au propus părții vătămate să aprindă acest pulover deoarece era murdar de sânge, dar nu l-au obligat să facă acest lucru. Respectiv, Doni Al. a fost de acord cu această propunere. Cu referire la prejudiciul care a fost achitat părții vătămate de către rudele lui Hîncu (Castraveț) A., în sumă de 2500 lei, din explicațiile inculpatului rezultă că, această sumă a fost destinată pentru repararea prejudiciul moral cauzat părții vătămate pentru faptul că, l-au agresat și i-au pricinuit vătămări corporale neînsemnate. De asemenea, urmează de luat în considerație și poziția părții vătămate, care nu are pretenții față de inculpat și consideră că, acesta nu trebuie să se afle în detenție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, cererile de apel declarate de către inculpații Hîncu (Castraveț) A. și Chitii A., precum și de avocatul Dorogan A. în interesele inculpatului Hîncu (Castraveț) A., cu menținerea sentinței Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 27.06.2013, fără modificări.

5. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a stabilit vinovăția inculpaților în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) CP, potrivit elementelor constitutive „*Sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Astfel, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților, care a fost dovedită cu certitudine, dând faptei săvârșite de inculpați, o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Mai mult, s-a menționat că inculpatul Hîncu (Castraveț) A. prin declarațiile sale, care au fost apreciate critic, a încercat să inducă în eroare instanța la aprecierea circumstanțelor de fapt stabilite de către organul de urmărire penală, ca rezultat să fie liberat de la sancțiunea prevăzută de legislația penală în vigoare, declarațiile acestuia purtând un caracter critic, care nu pot fi puse la baza hotărârii instanței de judecată,

deoarece în mare parte sânt în contradicție cu declarațiile inculpatului Chitii A. și a părții vătămate Doni Al..

În continuare, Colegiul a statuat că apelurile declarate de către inculpați conțin practic, aceleași argumente invocate și în cadrul cercetării judecătorești care au fost verificate și soluționate de către instanța de fond.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă în privința lui Hîncu (Castraveț) A. și Chitii A., instanța de fond a ținut cont de prevederile art.75-77 CP, adică, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se califică ca una gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care sunt caracterizați negativ, anterior au mai fost condamnați și careva concluzii pozitive în acest sens nu și-au tras, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea (restituirea prejudiciului cauzat), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, aplicându-le o pedeapsă cu închisoarea, pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Așadar, luând în considerație cele expuse, Colegiul a ajuns la concluzia expusă în pct. 5 din prezenta decizie.

6. Inculpatul Hîncu (Castraveț) A. a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitînd redozarea pedepsei în privința sa, stabilite prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 27 iunie 2013, care ulterior a fost menținută și prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, de 5 ani și 6 luni închisoare.

În drept recursul nu se fundamentează pe nici unul din temeiurile expres stipulate în art. 427 alin. (1) CPP.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat de inculpatul Hîncu (Castraveț) A., împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) CPP, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 429 și 430 CPP.

Art. 430 CPP, stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea de drept comisă de instanțele ierarhic inferioare.

Colegiul penal, verificînd motivele recursului declarat, constată că inculpatul Hîncu (Castraveț) A. în argumentarea recursului, face trimitere la faptul că nu a

sustras de la partea vătămată nici un telefon mobil și nici cei 700 lei, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) CPP, care s-a fi comis la judecarea cauzei în privința sa, de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Art. 427 alin. (1) CPP, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art.430 pct. 5) CPP, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis, în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art.427 alin.(1) CPP.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 CPP și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de inculpat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 CPP, și anume că, instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă probelor administrate pe cauza respectivă, astfel fiind pronunțate hotărâri ilegale de instanțele de fond și de apel, iar dînsul a fost incorect condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) CP, la 5 ani și 6 (șase) luni închisoare, fără aplicarea amenzii, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) CPP, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) CPP, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, iar recursul

ordinar declarat de inculpatul Hîncu (Castraveț) A. este inadmisibil, deoarece acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 CPP.

17. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Hîncu (Castraveț) Andrei Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429-430 CPP.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan